

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 4T/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9520100068
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2022:9520100068.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica samosudcom JUDr. Petrom Pulmanom, LL.M.
na hlavnom pojednávaní dňa 14. decembra 2022 takto

rozhodol:

obžalovaná

A. P., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom Y.K. XXXX/X, K.,

je vinná, že

v presne nezistenom dni koncom roka 2017, najneskôr 14.11.2017 v obci Háj súhlasila s návrhom odsúdeného S. J. (pozn. právoplatne odsúdený trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-4T/10/2020 z 15.05.2020), že za províziu 1.000 eur menovaný odsúdený v jej mene podá žiadosť o poskytnutie grantu na projekt v rámci programu ERASMUS + a na podanie takejto žiadosti mu poskytla svoje osobné údaje, fotokópiu občianskeho preukazu a číslo účtu v banke. Na základe tejto dohody odsúdený J. vyplnil a odoslal v mene obžalovanej formulár žiadosti o grant vrátane ním vyhotovených plnomocenstiev so sfalšovanými podpismi od partnerských organizácií FUNDACJA MŁODZI DLA EUROPY, so sídlom Al. Hugona Kollataja 106, Bedzin, Poľsko, The active people, so sídlom 1.decembrie, bl. 32/a, sc.3, ap. 8, Balan, Rumunsko pre vedúcu neformálnej skupiny koordinátora A. P.. Následne obžalovaná A. P., predstierajúc, že je vedúca neformálnej skupiny koordinátora Young eco group, so sídlom Vavra Šrobára 6, Ružomberok ako zástupkyňa príjemcu dňa 23.01.2018 v Bratislave, uzavrela s príspevkovou organizáciou IUVENTA - Slovenský inštitút mládeže, Národnou agentúrou programu Európskej únie ERASMUS+ pre oblasť mládeže a športu, Karloveská 64, 842 58 Bratislava, IČO: 00157660, (ďalej len „Národná agentúra“) zmluvu č. 2017-3-SK02-KA105-001620 o poskytnutí grantu na projekt s viacerými príjemcami v rámci programu ERASMUS+ (ďalej len „Zmluva“), a to na projekt „Be eco in cool“, Kľúčová akcia 1: Vzdelávacia mobilita jednotlivcov podľa Prílohy II, so začiatkom projektu 01.02.2018 a jeho koncom 31.07.2018, a maximálnou výškou grantu v sume 14.520,- EUR, na základe ktorej bola dňa 12.02.2018 na účet koordinátora projektu obžalovanej A. P. IBAN: SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., uhradená platba prvého predfinancovania vo výške 11.616,- EUR, z ktorých finančných prostriedkov obžalovaná sumu 1.316,- EUR použila pre svoju potrebu a sumu 10.300,- EUR v období od 12.02.2018 do 27.04.2018 podľa pokynov odsúdeného S. J. mu odovzdala. Obžalovaná takto konala napriek jej povinnostiam vyplývajúcim zo Zmluvy - konkrétne čl. I.1.2. (podpisom zmluvy príjemca prijíma grant a súhlasí s realizáciou projektu konajúc na vlastnú zodpovednosť), čl. I.1.3. (príjemca bude dodržiavať Chartu EDS), čl. II.2.1 Prílohy I (príjemcovia sú spoločne a nerozdielne zodpovední za uskutočnenie akcie v súlade so zmluvou. Ak príjemca nevykoná svoju časť akcie, prechádza zodpovednosť za vykonanie tejto časti na ostatných príjemcov a musia spoločne alebo jednotlivito dodržiavať všetky právne záväzky, ktorými sú viazaní podľa uplatniteľných právnych predpisov EÚ, medzinárodných a národných právnych predpisov a musia prijať primerané vnútorné opatrenia na riadne vykonávanie akcie), čl. II. 2.3.Prílohy I (podľa ktorého koordinátor nesmie postúpiť žiadnu časť svojich úloh na ďalších príjemcov alebo na tretiu stranu a :

- a) musí monitorovať vykonávanie akcie, aby sa zabezpečilo, že akcia sa vykoná v súlade s podmienkami zmluvy,
  - b) je sprostredkovateľom v prípade každej výmeny informácií medzi príjemcami a Národnej agentúry okrem prípadov, keď sa v zmluve stanovuje inak,
  - c) musí prijať náležité opatrenia na poskytnutie akejkoľvek finančnej zábezpeky požadovanej podľa zmluvy,
  - d) musí vyhotoviť žiadosti o platbu v súlade so zmluvou,
  - e) ak je určený ako príjemca platieb v mene všetkých príjemcov, musí zabezpečiť, aby sa všetky príslušné platby príjemcom poukázali bez zbytočného odkladu,
  - f) je zodpovedný za poskytnutie všetkých potrebných dokumentov, ktoré sa požadujú na vykonanie kontrol a auditov začatých pred platbou zostatku alebo dokumentov potrebných na hodnotenie, ako sa stanovuje v čl. II.27),
- pričom žiadne aktivity v skutočnosti v tomto projekte nevykonala, čím okrem Zmluvy porušila aj § 19 odsek 1) odsek 3) zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a IUVENTE - Slovenský inštitút mládeže, Karloveská 64, Bratislava, teraz Národný inštitút vzdelávania a mládeže, so sídlom Ševčenkova 11, 85005 Bratislava, IČO: 00 164 348 spôsobila škodu vo výške 11.616,- EUR,

teda

použila prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskej únie na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožnila spôsobenie sprenevery prostriedkov uvedeného rozpočtu a spôsobila týmto činom väčšiu škodu,

čím spáchala

prečin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 261 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 za použitia § 36 písm. j), písm. k), § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 1 Trestného zákona k peňažnému trestu 500,- € (slovom päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený Národný inštitút vzdelávania a mládeže, so sídlom Ševčenkova 11, 850 05 Bratislava, IČO: 00 164 348 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaná A. P. v presne nezistenom dni koncom roka 2017, najneskôr 14.11.2017, v obci Háj súhlasila s návrhom odsúdeného S. J. (pozn. právoplatne odsúdený trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-4T/10/2020 z 15.05.2020), že za províziu 1.000 eur menovaný odsúdený v jej mene podá žiadosť o poskytnutie grantu na projekt v rámci programu ERASMUS+ a na podanie takejto žiadosti mu poskytla svoje osobné údaje, fotokópiu občianskeho preukazu a číslo účtu v banke. Na základe tejto dohody odsúdený J. vyplnil a odoslal v mene obžalovanej formulár žiadosti o grant vrátane ním vyhotovených plnomocenstiev so sfaľšovanými podpismi od partnerských organizácií FUNDACJA MŁODZI DLA EUROPY, so sídlom Al. Hugona Kollataja 106, Bedzin, Poľsko, The active people, so sídlom 1. decembrie, bl. 32/a, sc.3, ap. 8, Balan, Rumunsko pre vedúcu neformálnej skupiny koordinátora A. P.. Následne obžalovaná A. P., predstierajúc, že je vedúca neformálnej skupiny koordinátora Young eco group, so sídlom Vavra Šrobára 6, Ružomberok ako zástupkyňa príjemcu dňa 23.01.2018 v Bratislave, uzavrela s príspevkovou organizáciou IUVENTA - Slovenský inštitút mládeže, Národnou agentúrou programu Európskej únie ERASMUS+ pre oblasť mládeže a športu, Karloveská 64, 842 58 Bratislava, IČO: 00157660, (ďalej len „Národná agentúra“) zmluvu č. 2017-3-SK02-KA105-001620 o poskytnutí grantu na projekt s viacerými príjemcami v rámci programu ERASMUS+ (ďalej len „Zmluva“),

a to na projekt „Be eco in cool“, Kľúčová akcia 1: Vzdelávacia mobilita jednotlivcov podľa Prílohy II, so začiatkom projektu 01.02.2018 a jeho koncom 31.07.2018, a maximálnou výškou grantu v sume 14.520,- EUR, na základe ktorej bola dňa 12.02.2018 na účet koordinátora projektu obžalovanej A. P. IBAN: SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., uhradená platba prvého predfinancovania vo výške 11.616,- EUR, z ktorých finančných prostriedkov obžalovaná sumu 1.316,- EUR použila pre svoju potrebu a sumu 10.300,- EUR v období od 12.02.2018 do 27.04.2018 podľa pokynov odsúdeného S. J. mu odovzdala. Obžalovaná takto konala napriek jej povinnostiam vyplývajúcim zo Zmluvy - konkrétne čl. I.1.2. (podpisom zmluvy príjemca prijíma grant a súhlasí s realizáciou projektu konajúc na vlastnú zodpovednosť), čl. I.1.3. (príjemca bude dodržiavať Chartu EDS), čl. II.2.1 Prílohy I (príjemcovia sú spoločne a nerozdielne zodpovední za uskutočnenie akcie v súlade so zmluvou. Ak príjemca nevykoná svoju časť akcie, prechádza zodpovednosť za vykonanie tejto časti na ostatných príjemcov a musia spoločne alebo jednotlivito dodržiavať všetky právne záväzky, ktorými sú viazaní podľa uplatniteľných právnych predpisov EÚ, medzinárodných a národných právnych predpisov a musia prijať primerané vnútorné opatrenia na riadne vykonávanie akcie), čl. II. 2.3. Prílohy I (podľa ktorého koordinátor nesmie postúpiť žiadnu časť svojich úloh na ďalších príjemcov alebo na tretiu stranu a :

- a) musí monitorovať vykonávanie akcie, aby sa zabezpečilo, že akcia sa vykoná v súlade s podmienkami zmluvy,
- b) je sprostredkovateľom v prípade každej výmeny informácií medzi príjemcami a Národnej agentúry okrem prípadov, keď sa v zmluve stanovuje inak,
- c) musí prijať náležité opatrenia na poskytnutie akejkoľvek finančnej zábezpeky požadovanej podľa zmluvy,
- d) musí vyhotoviť žiadosti o platbu v súlade so zmluvou,
- e) ak je určený ako príjemca platieb v mene všetkých príjemcov, musí zabezpečiť, aby sa všetky príslušné platby príjemcom poukázali bez zbytočného odkladu,
- f) je zodpovedný za poskytnutie všetkých potrebných dokumentov, ktoré sa požadujú na vykonanie kontrol a auditov začatých pred platbou zostatku alebo dokumentov potrebných na hodnotenie, ako sa stanovuje v čl. II.27),

pričom žiadne aktivity v skutočnosti v tomto projekte nevykonala, čím okrem Zmluvy porušila aj § 19 odsek 1) odsek 3) zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a IUVENTE - Slovenský inštitút mládeže, Karloveská 64, Bratislava, teraz Národný inštitút vzdelávania a mládeže, so sídlom Ševčenkova 11, 85005 Bratislava, IČO: 00 164 348 spôsobila škodu vo výške 11.616,- EUR.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovanej A. P., svedkov S. J., Z. H. a A. L. a bola prečítaná svedecká výpoveď H. J. F.. Ďalej súd na návrh procesných strán oboznámil listinné dôkazy založené v trestnom spise. Následne vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým obžalovanú podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Na základe odvolania prokurátora Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 4To/2/2021 z 23.8.2022 tento rozsudok zrušil a prikázal súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Na hlavnom pojednávaní 14.12.2022 obžalovaná vyslovila súhlas so zmenou samosudcu, nakoľko pôvodný zákonný sudca, ktorý vo veci konal, už nie je sudcom podpísaného súdu. Vzhľadom k tomu, že NS SR pri zrušení pôvodného rozsudku neuložil súdu povinnosť vykonať nejaké ďalšie dôkazy, súd pri svojich záveroch vychádzal z dôkazov, ktoré boli vykonané v pôvodnom konaní, ako aj zo záverov uvedených v zrušujúcom rozhodnutí NS SR. Pokiaľ obhajoba namietala, že NS SR bez vykonania dôkazov vykonal hodnotenie skutkového stavu veci, s týmto sa súd nestotožnil a mal za to, že zo strany NS SR išlo výlučne o právny záver, či konaním obžalovanej došlo, alebo nedošlo k spáchaniu trestného činu, ktorým záverom je navyše prvostupňový súd viazaný.

V zmysle záverov NS SR súd podľa § 256 ods. 3 Trestného poriadku per analogiam ako poškodeného na hlavné pojednávanie pripustil právneho nástupcu IUVENTY - Slovenského inštitútu mládeže, Bratislava Národný inštitút vzdelávania a mládeže, so sídlom Ševčenkova 11, 850 05 Bratislava, IČO: 00 164 348 (ďalej iba ako NIVAM), ktorý už v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú do skončenia vyšetrovania vyčíslil na 10.016 eur s tým, že obžalovanej boli povolené splátky a predmetná suma predstavovala nesplatenú istinu k 31.12.2019, ktorá suma sa podľa splnomocneného zástupcu poškodenej strany ešte mala meniť v závislosti od poukázaných splátok dlhu od obžalovanej v nasledovnom období.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil strany s trestným rozkazom sp. zn.

BB-4T/10/2020 zo dňa 27. apríla 2020, ktorým bol obv. S. J. uznaný vinným z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) k § 261 ods. 1,

ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019. Vo vzťahu k obv. S. J. sa trestný rozkaz stal právoplatným dňa 26.05.2020.

Obžalovaná A. P. pred súdom vypovedala, že sa pozná s S. J. od svojich 11 rokov, je priateľ ich rodiny. V minulosti bol kazateľom apoštolskej cirkvi. Niekedy koncom roka 2017 bola na návšteve u svojich náhradných rodičov H. L. a A. L. v obci Háj, okr. Turčianske Teplice. Bol tam prítomný aj S. J., ktorý jej spomenul, že by chcel robiť nejaký kresťanský projekt cez inštitút IUVENTA, ktorý na tento projekt poskytuje grant. Tiež jej navrhol, či by s ním do tohto projektu nešla, že by nemusela nič robiť a mohla by si aj zarobiť nejaké peniaze. Do projektu s ním mala ísť preto, že S. J. mal byť podľa jeho tvrdenia členom IUVENTY a preto tento projekt nemohol robiť na svoje meno. Projekt pochopila tak, že sa malo jednať o nejaké výmenné pobyty mládeže zo zahraničia, ale bližšie informácie k tomuto nemala. Tiež jej povedal, že by za to dostala províziu 1.000 eur. Nakoniec sa nechala prehovoriť s tým, že do toho pôjde spoločne s S. J.. Na jeho žiadosť pristúpila preto, že s ním nikdy ona ani celá rodina nemali zlú skúsenosť, vždy veľmi dobre vychádzali a plne mu dôverovali. Pre potreby projektu poskytla S. J. fotokópiu svojho občianskeho preukazu a údaje o svojej osobe a čísle svojho účtu. S. J. jej oznámil, že všetky potrebné papiere už vybaví on. V nasledujúcom období ju telefonicky kontaktoval zástupca z IUVENTY, ktorý jej oznámil, že došlo ku schváleniu grantu a že je potrebné, aby podpísala zmluvu. Zmluvu jej zaslali elektronicky na e-mailovú adresu, ktorú vytvoril S. J.. Ona sama nemala na túto adresu prístup, pretože to všetko vybavoval J. a tak mu vzápätí zavolať a oznámila mu, že jej bola zaslaná zmluva o poskytnutí grantu. Následne jej J. oznámil prístupové heslo, ona zmluvu vytlačila, podpísala a zaslala naspäť do IUVENTY poštou. Citovanú e-mailovú adresu už ďalej nepoužívala, pretože si prístupové heslo nepoznačila. S. J. jej ešte povedal, že na jej osobný účet prídu peniaze z IUVENTY a niekedy vo februári 2018 jej na tento účet bola poukázaná suma 11.616 eur. Toto telefonicky oznámila S. J. a na základe jeho pokynov vybrala v hotovosti 5.000 eur, ktoré J. odovzdala a ešte nejaké peniaze z tejto čiastky poukázala J. prevodom na jeho účet. Jej osobne z tej sumy zostalo asi 700 eur. Ona sama nevedela na čo S. J. použil peniaze, ten ju neinformoval o projekte a sama vo vzťahu k projektu nič nerobila ani neorganizovala. Potom niekedy v lete 2018 ju kontaktovali z IUVENTY, aby predložila nejaké doklady k pobytom, ktoré sa mali realizovať. Keďže o tom nič nevedela, oznámila to S. J., ktorý jej povedal, že on to všetko zariadi. V nasledujúcom období jej stále z IUVENTY volali a pretože jej to už bolo podozrivé, tak im oznámila, že uvedený projekt rieši S. J. a tento projekt je len vedený na jej meno, ale ona žiadne iniciatívy v tomto smere nerobila. Na dotaz agentúry poprela, že by bola na nejakom pobyte, pretože o tom nemala žiadnu vedomosť. Taktiež nepoznala žiadne osoby, ktoré sa týchto pobytov mali zúčastniť. Ihneď volala S. J. a vytykala mu, čo vlastne robí a on jej na to oznámil iba to, že ho veľmi mrzí, do akej situácie ju dostal. Ďalej obžalovaná vypovedala, že sa vôbec nevie vyjadriť k nejakému pôsobeniu v neformálnej skupine Young eco group, taktiež nezabezpečovala žiadne aktivity realizované v rámci uvedeného projektu a jej úloha v tomto projekte spočívala len v tom, že podpísala zmluvu o poskytnutí grantu, poskytla svoj občiansky preukaz a číslo svojho osobného účtu. Sama osobne na príspevkovú organizáciu IUVENTA neposielala žiadne doklady ani žiadne podklady pre poskytnutie finančných prostriedkov. Obžalovaná tiež uviedla, že nikdy v živote nemala žiadnu skúsenosť s fondami Európskej únie. S. J. jej nikdy neukazoval žiadne doklady o prípadných projektoch. K uvedenému projektu jej neposkytol žiadne bližšie informácie. Nemala vedomosť o tom, že by sa v rámci projektu uskutočňovala nejaká činnosť. Pokiaľ komunikovala so zamestnankyňou organizácie IUVENTA pani L., tak tej povedala ako ku všetkému došlo. Zároveň zavolať S. J., aby jej opätovne poskytol prístup k e-mailu, ktorý vytvoril. Keď do tohto e-mailu nahliadla, zistila, že S. J. v jej mene intenzívne komunikoval s príspevkovou organizáciou IUVENTA, o čom vôbec nevedela. Všetku túto komunikáciu organizácii poskytla a sama poslala pani L.

e-mail, v ktorom všetko vysvetlila. Dohodla sa s IUVENTOU na splátkovom kalendári a na základe tohto kalendára poslala aj vyššie splátky, ako boli dohodnuté, a dlh splatila.

Na hlavnom pojednávaní bola obžalovaná oboznámená s listinnými dôkazmi, a to konkrétne so žiadosťou o grant na č. I. 194-208, ku ktorej žiadosti uviedla, že tento dokument nikdy nevidela. Pokiaľ bola oboznámená s mandátnymi zmluvami zo dňa 04.11.2017, resp. 06.10.2017 písanými v angličtine na č. I. 209 a 210 a 211, tak tieto listiny taktiež nikdy nevidela a ani na jednom dokumente nie je jej podpis. Ďalej sa vyjadrila, že nevie veľmi dobre po anglicky. Po nahliadnutí do dokumentov o fyzickej osobe, o finančnej identifikácii a do fotokópie jej občianskeho preukazu na č. I. 214-216, tak k tomu uviedla, že ide o dokumenty, ktoré poskytla S. J. pri jeho návšteve u nich doma pri prvej zmienke o projekte. Ďalej obžalovaná uviedla, že ak jej bola predložená zmluva o poskytnutí grantu č. 2017-3-SK02-KA105-001620 na č. I. 13-29, tak túto zmluvu formálne podpísala dňa 28.12.2017. K samotnému opisu projektu a k sadzbám plateným na príspevkové náklady na č. I. 53-71 sa vyjadriť nevedela. Obžalovanej bola taktiež daná k nahliadnutiu e-mailová komunikácia

z e-mailovej adresy ivana.haluska@azet.sk. Po nahliadnutí do tejto e-mailovej komunikácie na č. I. 76-96, 103, 105, 106, kde mala prebiehať intenzívna komunikácia medzi ňou a príspevkovou organizáciou IUVENTA, ktorá sa týkala programu ERASMUS +, tak túto ona neuskutočňovala. Poskytla ju pani L. až potom, čo zistila, že za ňu komunikoval S. J., o čom vôbec nevedela. V tomto smere uviedla, že zo svojej e-mailovej adresy A. zaslala A. L. dňa 20. mája 2019 skutočnosť, ktoré uviedla vo svojej výpovedi v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní - č. I. 127. Obžalovaná taktiež uviedla, že vôbec nevidela oznámenie o podporení projektu (č. I. 108), platobný poukaz (č. I. 109). Taktiež nevidela daňové faktúry od dodávateľa The Seven s.r.o., Nádvojná 2947/2, Zvolen, kde mala vystupovať ako odberateľ, resp. ako poskytovateľ finančných prostriedkov za ubytovanie a poplatok pre 29 ľudí - tábor v sume 3.451 eur, resp. v sume 3.480 eur za stravu a pitný režim pre 29 ľudí (č. I. 110-113). Pokiaľ obžalovanej boli predložené prezenčné listiny s osobami, ktoré sa mali zúčastniť projektu v hoteli Tatra v Poprade, tak tieto prezenčné listiny tiež nevidela a ak bolo na nich uvedené aj jej meno, žiadneho projektu sa nezúčastnila a jej podpis bol sfaľšovaný (č. I. 114-116). Rovnako nikdy nebola oboznámená s účtovnými dokladmi vystavenými rôznymi spoločnosťami, napr. za parkovanie, ubytovanie, nákup PHM, potravín a podobne v celkovej sume 4.118,36 eur (č. I. 117-121). Taktiež obžalovaná poprela, že by podpísala čestné prehlásenie príjemcu, ktorým by potvrdzovala, že finančné údaje sú v súlade so skutočne zrealizovanými aktivitami a grantmi skutočne vyplatenými v rámci položiek: individuálna podpora, cesta a príprava účastníkov zo dňa 06.11.2018 (č. I. 122). Na tomto dokumente je jej podpis sfaľšovaný. Ak bola obžalovaná oboznámená s výzvou na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 31.08.2019 (č. I. 100), tak túto výzvu prevzala a ihneď sa obrátila na právnik, s ktorým už potom uvedenú situáciu riešila.

Svedok S. J. vypovedal, že obžalovanú A. P. pozná asi od jej desiatich rokov a to cez jej náhradných rodičov, ktorí sa o ňu starali. Jeho vzťah s celou rodinou bol priateľský, často ich navštevoval a podľa jeho názoru mu A. P. plne dôverovala. Nehovoril jej o svojich zložitých finančných a osobných problémoch. Čo sa týka poskytnutia grantu na projekt v rámci programu ERASMUS +, tak on oslovil pani P., či by tento projekt nešlo napísať na ňu. Takýto nápad dostal preto, lebo aj v minulosti robil projekty s organizáciou IUVENTA, tieto však pre neho nedopadli dobre, preto oslovil pani A. P. s tým, že jej oznámil len to, že by išlo o mládežnícku pobytovú výmenu. V podstate jej povedal, že musí napísať projekt na ňu, ak s tým bude súhlasiť a že tam bude finančná kompenzácia, ktorej výška bola dohodnutá na 1000 eur. Nevysvetľoval jej, prečo projekt nemôže byť napísaný na neho a ona sa na to nepýtala. Pri tomto rozhovore, keď A. P. súhlasila, vyžiadal si od nej údaje potrebné k žiadosti. Ďalej v jej neprítomnosti vytvoril e-mailovú adresu A.. Podľa jeho názoru A. P. nemala od tejto e-mailovej adresy heslo, toto jej dal až na jej žiadosť po tom, ako sa vyskytli problémy. Keď odoslal žiadosť na poskytnutie grantu, mu následne obžalovaná volala, že jej prišla zmluva a ona ju podpísala. Ďalej čakal na peniaze, ktoré tiež prišli na účet A. P.. Požiadal ju, aby mu časť týchto peňazí poukázala na jeho účet a podľa jeho názoru dostal asi vyše

10.000 eur. On sa aj snažil zorganizovať prvú fázu projektu a to prípravu návštevy, ktorá bola organizovaná v Poprade. Po tomto prípravnom stretnutí malo dôjsť k samotnej realizácii projektu, ale A. P. sa tohto stretnutia nezúčastnila a ani ju neinformoval o samotnej realizácii projektu. Samotný projekt nebol zrealizovaný a on sám finančné prostriedky, ktoré obdržal, minul na svoje osobné potreby. Svedok ďalej vypovedal, že s príspevkovou organizáciou IUVENTA komunikoval prostredníctvom e-mailu v mene A. P., ktorá o tejto komunikácii vôbec nevedela. Svedkovi boli taktiež predložené listinné dôkazy vrátane e-mailovej komunikácie a to v rovnakom rozsahu ako obž. A. P.. Po oboznámení sa s týmito listinnými dôkazmi svedok potvrdil, že predložený

e-mailovú komunikáciu viedol on bez vedomia obž. A. P., taktiež všetky podpisy obž. A. P., okrem podpisu na zmluve o poskytnutí grantu, falšoval on. Tiež vyhotovil žiadosť o grant, mandátne zmluvy, kde si vymyslel mená účastníkov a taktiež ich podpísal v mene A. P.. Rovnako si vymyslel mená účastníkov na prezenčných listinách, na ktorých tiež podpísal A. P.. Ďalej vyhotovoval daňové doklady, pričom v tomto smere uviedol, že v skutočnosti on bol konateľom spoločnosti The Seven s.r.o., Nádvojná 2947/2, Zvolen, ktorá je na týchto dokladoch uvedená. Tieto doklady neboli pravdivé. Rovnako za A. P. podpísal čestné vyhlásenie. Ďalej svedok uviedol, že ho celá situácia veľmi mrzí, pretože do nepríjemností priviedol obž. A. P., ktorá o ničom nevedela a nebola o projekte vôbec informovaná. V podstate urobila len to, že podpísala zmluvu o poskytnutí grantu, poskytla mu kópiu občianskeho preukazu, svoje osobné údaje a bankové údaje.

Svedkyňa A. L. uviedla, že je zamestnancom organizácie IUVENTA - Slovenský inštitút mládeže. Jej pracovnou náplňou je, okrem iného, aj kontrolná činnosť súvisiaca s poskytovaním grantu v zmysle programu ERASMUS+. V tomto smere kontroluje doklady, dokumenty, správnosť údajov, faktúry, faktúry za ubytovanie, v podstate všetko, čo je potrebné spĺňať v rámci projektu. Čo sa týka predmetnej zmluvy

o poskytnutí grantu, v podkladoch chýbali povinné náležitosti, čo u nej vzbudilo podozrenie, že projekt nebol uskutočnený. Tak isto sa nevedela nakontaktovať na kontaktnú osobu A. P., ktorá na jej e-mailly neodpovedala. V rámci zisťovania sa e-mailom chcela skontaktovať s účastníkmi uvedenými na prezenčných listinách, čo sa jej však nepodarilo. Po určitej dobe sa jej podarilo telefonicky spojiť s A. P., ktorá jej uviedla, že ona o projekte nič nevie, že tento realizuje S. J., a že ona nemá k dispozícii prihlasovacie údaje k e-mailovej adrese a že len podpísala zmluvu. Keď jej vysvetlila, že je uvedená ako štatutár príjemcu a že zodpovedá za všetky veci a spýtala sa jej, či ona osobne bola účastníkom projektu, tak A. P. to jednoznačne poprela. Následne im obžalovaná zo svojej súkromnej e-mailovej adresy poslala správu, kde popísala ako to v skutočnosti bolo. Tiež jej oznámila, že celá vec ju veľmi mrzí, že nevedela o tom, že bude takto zneužitá a že na žiadnych aktivitách nebola. Všetko mal, podľa jej tvrdenia, zabezpečovať S. J., ktorý ju ubezpečoval, že sa nemusí o nič starať. A. P. im tiež preposlala výpisy z účtov, z ktorých vyplynulo aké finančné prostriedky poskytla S. J.. Na základe uvedených skutočností bola potom A. P. zaslaná výzva na vrátenie grantu a zároveň s ňou bol uzatvorený splátkový kalendár, pričom A. P. do súčasnosti svoj dlh spláca. Ďalej svedkyňa uviedla, že pri komunikácii s obž. A. P. mala taký pocit, že táto osoba sa do niečoho namočila a vôbec o tom nevie. Obžalovaná na jej pripomienky reagovala tak, že chcela veci uviesť na pravú mieru a vyriešiť ich. O S. J. obžalovaná povedala, že to bol ich rodinný priateľ a vôbec si nevedela predstaviť, že by ju mohol oklamať. Keď sa dozvedela, že za celou vecou mal stáť S. J., tak si spomenula, že s týmto pánom mali v minulosti zlé skúsenosti pri schvaľovaní projektov.

Svedok Z. H. uviedol, že je zamestnancom organizácie IUVENTA - Slovenský inštitút mládeže a je pracovne zaradený ako koordinátor primárnych kontrol. V rámci skúmania grantu na projekt v programe ERASMUS+ zistil, že zo strany prijímateľa nebola podaná záverečná správa v stanovenom termíne. Z týchto dôvodov si s prijímateľom prostredníctvom e-mailu vymenili správy, pričom prijímateľ stále odďaľoval termín spracovania a odovzdania záverečnej správy. On sa neustále kontaktoval prostredníctvom

e-mailu s pani A. P. a až neskoršie zistil, že tento kontakt bol na S. J. a obžalovaná na e-mail nemala prístup. Vzhľadom na podozrenia predložil záverečnú správu externému hodnotiteľovi, ktorý potom už zistil, že niečo nie je v poriadku, predložené doklady boli de facto nepoužiteľné a tiež zistil, že firma, ktorá mala poskytovať ubytovanie, bola firma S. J..

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka H. J. F. súd zistil, že ako riaditeľ Národnej agentúry programu ERASMUS+ podpísal zmluvu o poskytnutí grantu na projekt, ktorú za neformálnu skupinu podpísala A. P.. Na základe informácií od kolegov Z. H. a A. L. dospeli potom k podozreniu, že došlo k neefektívnemu využitiu verejných zdrojov, na základe čoho bolo potom podané trestné oznámenie.

Z vyúčtovania projektu č. 2017-3-SK02-KA105-001620 súd zistil, že bola schválená výška finančnej pomoci po podaní žiadosti vo výške 14.520 eur a výška vyplateného preddavku bola 11.616 eur (č. l. 97). Z vyhodnotenia záverečnej správy založenej v trestnom spise na č. l. 98-99, 129-132 vyplynulo, že ciele neboli jasne definované, hlavný výstup nebol realizovaný, prezenčná listina vykazuje nedostatky, záverečná správa nepopisuje dopad na účastníkov a zapojené organizácie, nie sú tam uvedené žiadne aktivity spojené s podporou a zviditeľnením programu ERASMUS+. Ďalej je v tomto hodnotení navrhnutý ďalší postup na odstránenie nedostatkov. Súd mal tiež k dispozícii sprievodný list k zmluve o poskytnutí grantu a oznámenie o podporení projektu (č. l. 107, 108). Z výpisu z účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni názov účtu A. P. súd zistil, že 12.02.2018 bol vykonaný výber v hotovosti 5.000 eur a vydaný platobný príkaz na úhradu 600 eur. Dňa 16.02.2018 bol vydaný platobný príkaz na úhradu 500 eur. Dňa 26.02.2018 bol vydaný platobný príkaz na úhradu 4.000 eur. Dňa 27.04.2018 bol vydaný platobný príkaz na sumu 200 eur. Z dohody o urovnaní založenej v trestnom spise na č. l. 166-167 vyplynulo, že medzi A. P. a S. J. bola dňa 25.07.2019 uzavretá dohoda, v ktorej je okrem iného uvedené, že S. J. sa zaväzuje zaplatiť A. P. sumu 11.616 eur v mesačných splátkach so splatnosťou vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc júlom 2019. Prvá splátka bude vo výške 616 eur a všetky ostatné vo výške 500 eur. Z check listu k uzatvoreniu záverečnej správy (č. l. 293) súd zistil, že bola schválená výška finančných prostriedkov po podaní žiadosti vo výške 14.520 eur, výška vyplateného preddavku bola 11.616 eur a oprávnenosť stanovenej výšky nedoplatku bola 4.419,40 eur. Súd mal k dispozícii aj splátkový kalendár k projektu 2017-3-SK02-KA105-001620, z ktorého vyplynula povinnosť A. P. splácať mesačne IUVENTA - Slovenský inštitút mládeže sumu vo výške 200,- eur počnúc dňom 20.07.2019, pričom súd konštatuje, že obžalovaná splátkový kalendár dodržiava, čo je zrejmé z výpisov z účtu. Z výpisu z účtu z FIO banky - majiteľa účtu S. J. bolo preukázané, že dňa 13.02.2018 mu bolo z účtu A. P. poukázané 600 eur, dňa 19.02.2018 mu bolo poukázané 500 eur a dňa 27.02.2018 mu bolo poukázané 4.000 eur.

Z posudku Mestského úradu v Ružomberku vyplynulo, že obžalovaná nebola riešená za priestupky. Z výpisu s ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaná sa nedopustila žiadneho priestupku. Doposiaľ nebola súdne trestaná.

Vyhodnotením tejto dôkaznej situácie dospel súd k týmto záverom.

Podľa názoru súdu bolo preukázané, že obžalovaná A. P. nemala žiadne vedomosti o poskytovaní grantov na konkrétne projekty, pretože s týmto sa doposiaľ nikdy nestretla. Zo strany S. J. bola informovaná o projekte len minimálne a to tak, že malo ísť o nejaké výmenné pobyty. Taktiež bolo preukázané, že S. J. ju požiadal o spoluprácu pri podaní žiadosti na poskytnutie grantu na projekt v rámci programu ERASMUS+, ktorú on sám podal, pričom sama obžalovaná mu v tomto smere poskytla len formulár pre právny subjekt a finančnú identifikáciu, ktoré vyplnila vo svojom mene. V konečnom dôsledku potom podpísala zmluvu a na základe pokynov S. J. mu poukazovala peniaze, ktoré jej boli zaslané v rámci prvého predfinancovania, z ktorých časť si ponechala a považovala to za províziu. Taktiež bolo preukázané, že S. J. ju neinformoval o tom, ako sa projekt realizuje, ako aj to, že ona sama s príspevkovou organizáciou IUVENTA vôbec nekomunikovala, resp. s ňou začala komunikovať až vtedy, keď zistila, že sa projekt nerealizuje. Súd mal za preukázané aj to, že od organizácie IUVENTA v čase, keď mal byť projekt realizovaný nedostávala žiadne písomnosti a taktiež pre túto organizáciu nevypracovávala žiadne informácie a nezasielala žiadne správy, pretože toto vykonával J.. Všetky tieto skutočnosti vyplynuli z výpovede samotnej obžalovanej, z výpovede svedka S. J., z výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, ako aj z konštatovaných listinných dôkazov a z e-mailovej komunikácie, pričom súd v týchto dôkazoch nezistil žiadne rozpory.

Je však potrebné zdôrazniť, že ustanovenia Trestného zákona o poškodzovaní finančných záujmov Európskych spoločenstiev ochraňujú finančné záujmy Európskej únie predovšetkým na území nášho štátu a majú pôsobiť preventívne predovšetkým proti poškodzovaniu všetkých fondov, ktoré sú Slovenskej republike poskytované v súvislosti s jej vstupom do Európskej únie.

Prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 sa dopustí ten, kto použije alebo predloží falšovaný, nesprávny alebo neúplný výkaz alebo doklad, alebo neposkytne povinné údaje, alebo použije prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskej únie, z rozpočtu spravovaného Európskou úniou alebo v zastúpení Európskej únie na iný účel ako boli pôvodne určené a tým umožní spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu a spôsobí takým činom väčšiu škodu.

Objektívnu stránku predmetného trestného činu je konanie páchatel'a spočívajúce v machináciách uvedených v ustanovení § 261 ods. 1 Trestného zákona účinného do

31. júla 2019. Objektom tohto trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie sú uvedené finančné záujmy Európskej únie. Zároveň sa vyžaduje vznik škodlivého následku, to je umožnenie sprenevery alebo protiprávneho zadržania uvedených prostriedkov. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku predmetného trestného činu, tak ide o úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o posúdenie konania obžalovanej A. P., z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že táto si bola vedomá, že S. J. nemôže vo svojom mene podať žiadosť o poskytnutie grantu. Túto skutočnosť jej oznámil práve S. J., pričom sama súhlasila s poskytnutím provízie, ako aj s tým, že žiadosť o poskytnutie grantu bude podaná v jej mene. Za tým účelom mu predložila osobné údaje. Obžalovanej bolo následne doručené oznámenie poskytovateľa o podporení projektu z 18. decembra 2017 spoločne so zmluvou o poskytnutí grantu, ktorú podpísala a zaslala na adresu Národnej agentúry Erasmus+. Podpisom zmluvy o poskytnutí grantu si bola vedomá, že ide o simulovaný právny úkon. Išlo de facto o nepravdivý právny úkon podpísaný za iným účelom, než o aký malo podľa zmluvy o poskytnutí grantu ísť.

Z výsledkov dokazovania vyplýva, že obžalovaná podpísala zmluvu č. 2017-3-SK02- KA105-001620 o poskytnutí grantu na projekt Be eco in cool v mene Young eco group, Neformálnej skupiny, ako koordinátora, ako vedúca neformálnej skupiny. Túto skutočnosť potvrdili obžalovaná a aj svedok S. J.. Podpísaním zmluvy sa v mene príjemcov zaviazala plniť zmluvne stanovené podmienky a použiť finančné prostriedky zaslané na jej účet na stanovený projekt.

Je teda zrejmé, že obžalovaná od počiatku uvádzala poskytovateľa príspevku do omylu už tým, že dala S. J. k dispozícii svoje osobné údaje, doklad totožnosti, ako aj číslo svojho účtu, pretože mala vedomosť o tom, že ona sama v skutočnosti žiadny projekt vykonávať nebude, nebude žiadny koordinátor a ani iný účastník projektu, teda, že nie je vedúcou neformálnej skupiny koordinátora Young eco group, so sídlom Vavra Šrobára 6, Ružomberok. Pri odovzdaní svojich osobných údajov bola uzrozumená, že S. J. bude vo veci ďalej činný a v jej mene bude komunikovať s poskytovateľom finančných prostriedkov na predmetný projekt, pričom napriek právnej záväznosti zmluvy sa následne nikdy o projekt nezaujímal, najmä si neplnila svoje povinnosti, ku ktorým sa podpisom zmluvy zaviazala a ktoré sú podrobne

rozvedené vo výroku rozsudku. Naopak, keď jej prišla od poskytovateľa zmluva, túto bez všetkého ako zástupkyňa príjemcu podpísala, vedomá si nepravdivosti týchto faktov. Následne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.316 eur použila obžalovaná na svoju potrebu a sumu 10.300 eur v období od 12. februára 2018 do 27. apríla 2018 podľa pokynov S. J. odovzdala v hotovosti, alebo previedla na účet S. J., ktorý ich použil pre vlastnú potrebu, čím fakticky umožnila spreneveru týchto finančných prostriedkov. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaná naplnila všetky znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu, pretože použila prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskej únie na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožnila spôsobenie sprenevery prostriedkov uvedeného rozpočtu a spôsobila týmto činom väčšiu škodu.

Oproti podanej obžalobe a sčasti aj konštatovaniu NS SR mal súd za to, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaná použila alebo predložila falšovaný, nesprávny alebo neúplný výkaz alebo doklad, nakoľko formuláre predkladané poskytovateľovi príspevku podľa výsledkov dokazovania v mene obžalovanej vyplnil a zaslal odsúdený S. J. a súd v tomto smere upravil skutok oproti skutku, ktorý bol uvedený v obžalobe.

Z hľadiska posúdenia zavinenia mal súd za to, že obžalovaná konala v tzv. nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, čo znamená, že obžalovaná vedela, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí bola s tým uzrozumená.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy 266 eur.

Tým, že tu vznikla škoda presahujúca sumu 2.660 eur, bolo potom namieste konanie obžalovanej kvalifikovať aj podľa § 261 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

Pri úvahách o treste za takto zistené zavinenie súd vychádzal z ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za spáchanie prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 je ustanovený trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov, pričom neskorší Trestný zákon nie je pre obžalovanú priaznivejší.

Ako poľahčujúce okolnosti súd vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaná doteraz viedla riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona) a že nahradila spôsobenú škodu, ktorú skutočnosť mal preukázanú vyjadrením poškodenej strany o tom, že celý dlh v splátkach nahradila (§ 36 písm. k) Trestného zákona). Priťažujúce okolnosti súd nezistil žiadne.

Nakoľko obžalovaná skutok spáchala s cieľom získať majetkový prospech (províziu) s prihliadnutím na jej doterajší riadny život a v podstate aj úplné priznanie, ktoré však pre absenciu ľútosti na strane obžalovanej súd nemohol hodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť, mal súd za to, že za primeraný a spravodlivý je možné považovať peňažný trest bez toho, aby bol uložený aj trest odňatia slobody.

Vo vzťahu k výške peňažného trestu bol súd určitým spôsobom limitovaný výškou peňažného trestu, ktorý bol pôvodne obžalovanej uložený trestným rozkazom (700 eur), pretože po vydaní trestného rozkazu neboli zistené žiadne iné skutočnosti a okolnosti, ktoré by súdu neboli známe v čase jeho vydania s výnimkou toho, že obžalovaná od vydania trestného rozkazu do vyhlásenia tohto rozsudku celú škodu nahradila, čo sa prejavilo priznaním ďalšej poľahčujúcej okolnosti.

Pri výške peňažného trestu súd potom zohľadnil majetkové a osobné pomery obžalovanej, ktorá je zamestnaná v materskej škole, má mesačný príjem 770 eur a vychováva dve maloleté deti. Za primeraný potom považoval peňažný trest 500,- € (slovom päťsto eur).

Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený súd súčasne ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

Ako to už bolo uvedené, poškodená strana do skončenia vyšetrovania uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 10.016 eur.

Po podaní obžaloby splnomocnený zástupca poškodenej strany rozšíril nárok na náhradu škody o náklady spojené s uplatnením pohľadávky štátu sumou 90,80 eur, ktorá pozostáva z vyplatenia stravného po 5,10 eur svedkom vypočítaným v prípravnom konaní J. F., A. L., splnomocnenému zástupcovi A. Y. R., Z. H. a za použitie súkromného motorového vozidla 40,84 eur svedkom - poškodeným A. Y. R. v prípravnom konaní na dostavenie sa na predvolanie. Čo sa týka nákladov spojených s uplatnením pohľadávky štátu, tak išlo o svedočné, ktoré si títo svedkovia neuplatnili v prípravnom konaní pri vypočúvaní na polícii.

Ďalej poškodená strana rozšírila uplatnený nárok na náhradu škody o úroky z omeškania s tým, že k 3.9.2020 úroky predstavujú 1.243,53 eur.

Listom z 08.12.2022 poškodená strana modifikovala vyčíslenie škody s tým, že istina 11.616 eur bola obžalovanou zaplatená 10.01.2022 a tak uplatňuje nárok na náhradu škody z titulu úrokov z

omeškania vo výške 1.521,29 eur za obdobie omeškania 1333 dní a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, ktoré okrem už uvedenej sumy 90,80 eur pozostávajú z vyplatenia stravného a nákladov na použitie súkromného motorového vozidla splnomocneným zástupcom poškodenej strany na hlavné pojednávanie 30.09.2020, spolu 189,60 eur, použitie ktorých súm aj vydokladoval.

Súd dospel k záveru, že zaplatením istiny 11.616 eur bola obžalovanou nahradená 10.01.2022 celá škoda a poškodenej strane nevznikol nárok na úrok z omeškania. Tým, že poškodený na žiadosť obžalovanej tejto povolil dlh splatiť formou splátok a určil aj ich termíny, ktoré obžalovaná dodržala, resp. dlh splatila skôr, ako bolo poškodným určené (č. l. 364-365) poskytol tým obžalovanej novú lehotu na splatenie dlhu a táto sa preto nemohla dostať s jeho splatením do omeškania. Okrem toho platí, že poškodená strana úrok z omeškania neuplatnila do skončenia vyšetrovania a preto obžalovaná ani nemala vedomosť o tom, že by mohla byť v omeškaní, naopak, svoj záväzok riadne a včas podľa podmienok poškodenej strany splnila.

Pokiaľ ide o uplatnené výdavky poškodenej strany, ktoré majú súvisieť s vymáhaním škody, ide o nároky jej zamestnancov, ktorí boli na úkony trestného konania predvolaní ako svedkovia vyšetrovateľom a následne súdom, pričom si svedočné neuplatnili. Ak by tak urobili, uplatnené náklady by znášal štát (s výnimkou použitia súkromného motorového vozidla, kde nie je zrejmé, prečo nebola použitá hromadná preprava osôb) a následne vo forme trov trestného konania aj obžalovaná, na ktorú nie je možné prenášať nesprávny postup predvolaných osôb a ich zamestnávateľa, ktorým je poškodená strana.

Súd preto podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodený Národný inštitút vzdelávania a mládeže, so sídlom Ševčenkova 11, 850 05 Bratislava, IČO: 00 164 348 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

použila prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskej únie na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožnila spôsobenie sprenevery prostriedkov uvedeného rozpočtu a spôsobila týmto činom väčšiu škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Najvyšší súd SR

v Bratislave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.